

บทที่ 2

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

2.1 พื้นที่ศึกษา

กำหนดพื้นที่เก็บตัวอย่างแอมฟีพอดบริเวณทะเลสาบส่งคลื่นบนหิ้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ให้มีพื้นที่ที่มีสภาพ microhabitat หลากหลายแบบ โดยกำหนดเป็น 4 แนวทั้งหมด 11 สถานี ซึ่งแต่ละสถานานีมีระยะห่างกันค่อนข้างสม่ำเสมอและพยายามกำหนดจุดให้ได้ microhabitat ที่แตกต่างกันเท่าที่พนในบริเวณทะเลสาบทั้งจากการสำรวจเบื้องต้น การเก็บตัวอย่างแต่ละครั้งจะใช้ระบบกำหนดตำแหน่งบนโลกหรือจีพีเอส (Global Positioning System : GPS) ช่วยในการกันหาสถานีตามที่กำหนดไว้ (รูปที่ 2) ซึ่งมีลักษณะของแต่ละสถานีดังนี้ คือ

สถานี 1 ไกล้ำชายหาดและปากคลองขนาดเล็ก มีชุมชนอาศัยอยู่ประปราย มีพื้นที่ค่อนข้างมาก (พิกัด $7^{\circ} 31.060'$ เหนือและ $100^{\circ} 12.004'$ ตะวันออก)

สถานี 2 ไกล้ำปากคลองขนาดเล็ก มีพื้นที่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะส่วนริมทางกรรอกและบัว มีชุมชนอาศัยอยู่ประปราย (พิกัด $7^{\circ} 34.678'$ เหนือและ $100^{\circ} 11.348'$ ตะวันออก)

สถานี 3 ชายฝั่งเป็นโขดหิน พื้นท้องน้ำเป็นตราย มีเครื่องมือประมงจำพวกล่อวางกระจายกันห่างๆ มีชุมชนอาศัยอยู่ประปราย (พิกัด $7^{\circ} 35.708'$ เหนือและ $100^{\circ} 17.257'$ ตะวันออก)

สถานี 4 ไกล้ำชายหาดและปากคลองขนาดใหญ่ คือคลองลำป้า พื้นท้องน้ำเป็นตรายปนกรด (พิกัด $7^{\circ} 37.584'$ เหนือและ $100^{\circ} 09.430'$ ตะวันออก)

สถานี 5 อยู่กลางทะเลสาบตอนบนค่อนมาทางทิศใต้ น้ำค่อนข้างลึกกว่าสถานีอื่นๆ พื้นท้องน้ำเป็นโคลนปนเลน (พิกัด $7^{\circ} 38.500'$ เหนือและ $100^{\circ} 15.907'$ ตะวันออก)

สถานี 6 ไกล้ำปากคลองและเขื่อนกันน้ำขนาดเล็ก บริเวณริมฝั่งมีต้นลำพู และฐานปูญา มีชื่ออยู่ค่อนข้างหนาแน่น น้ำค่อนข้างตื้น (พิกัด $7^{\circ} 41.584'$ เหนือและ $100^{\circ} 19.430'$ ตะวันออก)

สถานี 7 ไกล้ำปากคลองขนาดเล็ก ห่างฝั่งออกไปมีกระชังเลี้ยงกุ้งก้ามกรามกระจายกันห่างๆ บริเวณริมฝั่งมีชุมชนอาศัยอยู่ประปรายตลอดแนวชายฝั่ง (พิกัด $7^{\circ} 42.000'$ เหนือและ $100^{\circ} 09.457'$ ตะวันออก)

สถานี 8 อยู่กลางทะเลสาบตอนบนค่อนมาทางทิศเหนือ น้ำลึกกว่าสถานีอื่นๆ พื้นท้องน้ำเป็นโคลนปนเลน (พิกัด $7^{\circ} 43.758'$ เหนือและ $100^{\circ} 14.329'$ ตะวันออก)

สถานี 9 ใกล้ปากคลองขนาดเล็ก บริเวณริมฝั่งมีต้นลำพู และขุปญา มีชื่อชื่นอยู่ประปาย (พิกัด $7^{\circ} 46.376'$ เหนือและ $100^{\circ} 18.496'$ ตะวันออก)

สถานี 10 อยู่เหนือสุดของทะเลสาบตอนบน พื้นท้องน้ำมีเศษซากพืชปนที่บังอย่างสาขามาก บริเวณริมฝั่งเป็นที่รกร้าง มีภูเขาและคลองขนาดเล็กหลายสาย มีทุ่งหญ้าและการเลี้ยงปศุสัตว์ จำนวนมาก (พิกัด $7^{\circ} 47.012'$ เหนือและ $100^{\circ} 12.568'$ ตะวันออก)

สถานี 11 ใกล้ปากคลองขนาดเล็ก มีพืชนำเข้าจำนวนมากประปายริมชายฝั่ง บริเวณริมฝั่งเป็นทุ่งนา มีชุมชนอาศัยอยู่ประปาย (พิกัด $7^{\circ} 47.376'$ เหนือและ $100^{\circ} 15.496'$ ตะวันออก)

2.2 การศึกษาคุณภาพน้ำ

วัดคุณภาพน้ำสถานีละ 3 ชั้นทุกริ้งที่เก็บตัวอย่างแอมฟิโพด โดยวัดความลึกด้วยลูกดึง วัดอุณหภูมิด้วยเทอร์โมมิเตอร์ และวัดตะกอนแขวนลอยในน้ำ โดยวิธีอบแห้งที่อุณหภูมิ $103-105^{\circ}\text{C}$ (APHA-AWWA and WEF, 1998) ส่วนคุณภาพนำทางเคมีวัดเฉพาะที่ความลึกเหนือผิวดินไม่เกิน 50 ซม. โดยวัดความเค็มด้วย hand refractometer (ATAGO) วัด pH ของน้ำโดยใช้ pH มิเตอร์ (pH meter) (Grasshoff, 1976) และวัดออกซิเจนละลายน้ำ โดยวิธี Azide-modification method (APHA-AWWA and WEF, 1998)

2.3 การศึกษาคุณภาพดินตะกอน

เก็บตัวอย่างดินตะกอนด้วย Tamura's grab ทุกริ้งที่เก็บตัวอย่างแอมฟิโพดจำนวน 3 ชั้นต่อสถานี ใส่ถุงพลาสติกเก็บไว้ในตู้เย็นแล้วนำกลับไปวิเคราะห์ขนาดอนุภาคเม็ดดิน โดยวิธี "ไอโอดรอมิเตอร์" (Gee and Bauder, 1986) และปริมาณอินทรีย์ carbon ตามวิธี Walkley and Black ที่ตัดแปลงแล้ว (Nelson and Sommers, 1986)

2.4 การศึกษาความหลากหลายและความชุกชุมของแอมฟิโพด

การเก็บตัวอย่างแอมฟิโพดในแต่ละสถานีทุกสองเดือนตั้งแต่เดือนเมษายน 2546 – กุมภาพันธ์ 2547 โดยใช้ Tamura's grab (0.05 ตร.ม.) สถานีละ 7 ชั้น เนื่องจาก จำนวน ศิริเพชร (2543) พบว่าจำนวนชั้นที่เหมาะสมในการศึกษาสัตว์น้ำดินขนาดใหญ่ในกลุ่ม Crustacea ในทะเลสาบสงขลาตอนใน คือ 7 ชั้น แต่ละชั้นเก็บตัวอย่างห่างกันประมาณ 0.5-1.0 ม. หลังจากนั้นร่อน

ตัวอย่างแต่ละ grab ด้วยตะแกรงร่อนที่มีขนาดตา 5, 1 และ 0.5 มม. คงตัวอย่างหันทิศด้านฟอร์มมาลินเป็นกล่อง 10% โดยใช้ borax (Sodiumtetraborate) 1.5 กรัม/ลิตร จำแนกแอมฟิพอดถึงระดับสกุลและ/หรือชนิด โดยเปรียบเทียบกับเอกสารประกอบการจำแนก (Barnard, 1969, 1972a, 1972b; Bousfield, 1973; Lincoln, 1979; Barnard and Banard, 1983; Myers, 1985; Williams and Barnard, 1988; Barnard and Karaman, 1991a; 1991b) ถ่ายภาพด้วยกล้อง SLR (Single Lens Reflex) ที่ติดกับกล้องจุลทรรศ์พร้อมทั้งวัดภาพ monograph ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบตาประกอบและ camera lucida ส่วนความชุกชุมจะนับจำนวนตัวจาก การเก็บตัวอย่างทั้ง 7 ชุดแล้วหาค่าเฉลี่ยเพื่อหาความหนาแน่นของแอมฟิพอดแต่ละชนิดในแต่ละสถานี/เดือน

2.5 การศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาของแอมฟิพอดด้วยกล้องจุลทรรศ์อิเล็กตรอน (Scanning electron microscopy, SEM)

การเตรียมตัวอย่างแอมฟิพอดเพื่อศึกษาด้วยกล้อง SEM โดยนำตัวอย่างแอมฟิพอดที่สะอาดมาเก็บรักษาในglutaraldehyde ความเข้มข้น 2.5% แล้วล้างด้วย phosphate buffer (0.1 M, pH 7.2) จำนวน 3 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 15 นาที จากนั้นจึงล้างด้วยน้ำกลั่นจำนวน 3 ครั้งๆละ 5 นาที แล้วนำตัวอย่างมาผ่านกระบวนการดึงน้ำออกจากเซลล์ (dehydration) โดยเติมเอทิลแอลกอฮอล์ (ethyl alcohol) ความเข้มข้นตั้งแต่ 50 60 70 80 และ 90% โดยในแต่ละความเข้มข้นแช่ 2 ครั้งๆละ 15 นาที สุดท้ายจึงเติมเอทิลแอลกอฮอล์เข้มข้น 100% จำนวน 2 ครั้งๆละครั้งช้าๆ ไม่ถึง 2 ชั่วโมง แล้วนำตัวอย่างให้แห้งด้วยเครื่อง critical point drying (CPD) นาน 2.5 ชั่วโมง นำแอมฟิพอดที่แห้งมาวางบนด้านหนึ่งของแผ่นกาว 2 หน้า แล้วนำไปวางบนแท่นทองเหลือง (stub) ภายใต้กล้องจุลทรรศ์แบบสเตอริโอิ (stereo microscope) หลังจากนั้นนำ stub ไปเคลือบด้วยทองเป็นเวลา 2 นาที นำตัวอย่างที่เตรียมได้มาศึกษารายละเอียดด้วยกล้อง SEM (รุ่น JEOL, JSM-5800LV) (Andrade-Morraye *et al.*, 2004)

2.6 การศึกษาพฤติกรรมการสร้างแหล่งที่อยู่และการกินอาหารของแอมฟิพอด

ศึกษาพฤติกรรมการสร้างแหล่งที่อยู่โดยการสังเกตพฤติกรรมดังกล่าวในแหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติขณะเก็บตัวอย่าง การนำแอมฟิพอดมีชีวิตมาใส่ในงานแก้วพร้อมด้วยน้ำในทะเลสาบและตะกอนดินแล้วค่อยสังเกตพฤติกรรมการสร้างแหล่งที่อยู่ รวมทั้งสังเกตจากรูปร่างลักษณะของร่างกายค์ต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสร้างแหล่งที่อยู่ตลอดจนเปรียบเทียบกับเอกสารอ้างอิงเคยที่มีการศึกษาแล้ว ส่วนพฤติกรรมการกินอาหารศึกษาตามพฤติกรรมการสร้าง

แหล่งที่อยู่ ลักษณะการดำรงชีพ รูปร่างลักษณะของรยางค์ต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การกินอาหารตลอดจนเปรียบเทียบกับเอกสารอ้างอิงเคยที่มีการศึกษาแล้วในแอนฟิพอดแต่ละ กลุ่ม สกุลและ/หรือชนิด

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

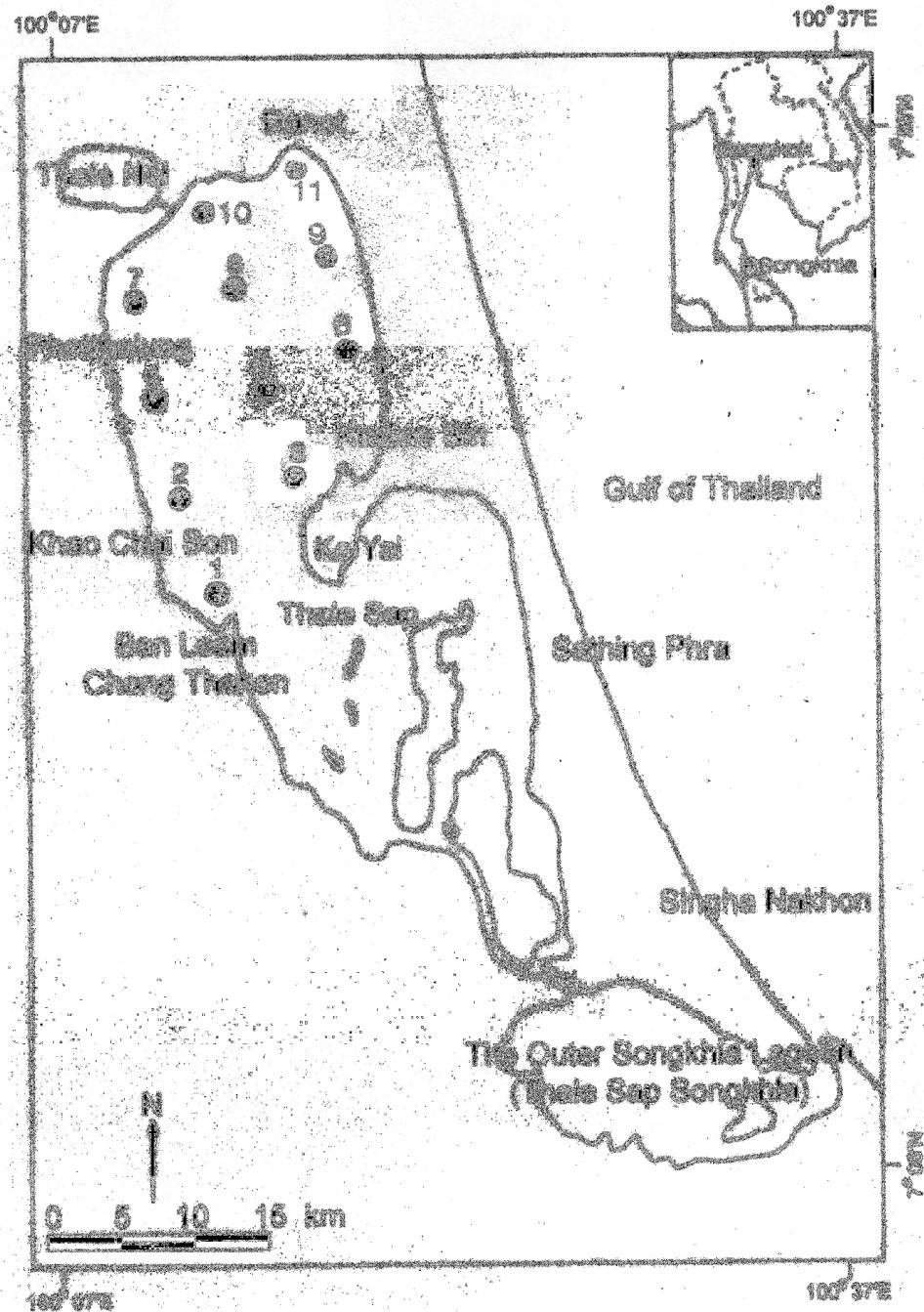
ใช้โปรแกรม PRIMER 4.0 (Plymouth Routines In Multivariate Ecological Research) ตามวิธีของ Clarke and Warwick (1994) โดยวิเคราะห์ multivariate indices ของประชาชุม แอนฟิพอด เพื่อแสดงถึงการจัดโครงสร้างทางสังคม ได้แก่

2.7.1 วิเคราะห์การจัดกลุ่ม โดยแปลงข้อมูลแบบ double square root แล้ววัดความคล้ายคลึงแบบ Bray-Curtis (Bray-Curtis similarity) ข้อมูลที่นำเข้าคือแฟ้มข้อมูลชนิดและปริมาณ แอนฟิพอดทั้งในเชิงสถานีและเวลา (Species-samples file) ผลการวิเคราะห์ที่ได้แสดงในรูปของ денดรограм (dendrogram) โดยใช้โปรแกรมย่อย CLUSTER และ DENPLOT

2.7.2 สร้างภาพ 2 มิติ (non-metric Multidimensional Ordination Scaling, MDS) โดย แปลงข้อมูลแบบ double square root เช่นเดียวกับการจัดกลุ่ม ข้อมูลที่นำเข้าคือแฟ้มข้อมูลความคล้ายคลึง(similarity file) ที่สร้างจากโปรแกรมย่อย CLUSTER (2.7.1)แสดงผลที่ได้ลงบนระนาบ 2 มิติโดยใช้โปรแกรมย่อย MDS และ CONPLOT

2.7.3 ทดสอบความแตกต่างของการจัดกลุ่มแอนฟิพอด ด้วยวิธี One Way Analysis of Similarities (ANOSIM test) แบบ Simulation/permuation test แฟ้มข้อมูลแมตริกซ์ความคล้ายคลึง (similarity matrix) ที่สร้างจากโปรแกรมย่อย CLUSTER (2.7.1)โดยใช้โปรแกรมย่อย ANOSIM

2.7.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อม (10 ปัจจัย) แบบ harmonic rank correlation coefficient (weighted Spearman) โดยหาค่าสาหสัมพันธ์ (best variable combination, ρ_w) ข้อมูลที่นำเข้ามี 2 แฟ้มข้อมูลคือ แฟ้มข้อมูลความคล้ายคลึง(similarity file) ที่สร้างจากโปรแกรมย่อย CLUSTER (2.7.1) และแฟ้มข้อมูลปัจจัยสิ่งแวดล้อม (Environmental file) โดยใช้โปรแกรมย่อย BIO-ENV.

รูปที่ 2. พื้นที่เก็บตัวอย่างบริเวณทะเลสาบสงขลาตอนบน